

ULUSLARARASI SOSYAL ARAŐTIRMALAR DERGİSİ THE JOURNAL OF INTERNATIONAL SOCIAL RESEARCH

Cilt: 13 Sayı: 70 Nisan 2020 & Volume: 13 Issue: 70 April 2020
www.sosyalarastirmalar.com Issn: 1307-9581
Doi Number: <http://dx.doi.org/10.17719/jisr.2020.4067>

DOĞUM MAKİNESİ KADINLAR: KATHERİNE BURDEKİN'İN 'SWASTİKA GECELERİ' VE MARGARET ATWOOD'UN 'DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ'

WOMEN AS BIRTH MACHINES: KATHERINE BURDEKIN'S 'THE SWASTIKA NIGHT' AND MARGARET ATWOOD'S 'THE HANDMAID'S TALE'

Tülay AKKOYUN*

Öz

Başlıkta yer alan iki distopik eserde de, totaliter düzen mevcuttur. Bu düzende kadın erkek eşitsizliği, kadının ötekileştirilerek topluma hatta kendine yabancılaşması ve kadının daha da aciz duruma düşerek durumu kabullenmesi dikkat çekici unsurlardır.

Distopya yazarları kendi yaşadıkları dönemden yola çıkarak gelecekte olabilecek tehlikeler ile ilgili öngörülerde bulunur. Bu bağlamda Hitler döneminde yaşamış Burdekin, Hitler faşizminin, kadının konumuyla ilgili dayatmaları sonucu gelecekte oluşabilecek tehlikeleri öngörmüş ve ne yazık ki bu öngörülerin çoğu o dönemde yaşanmaya başlamıştır.

Margaret Atwood da 'Damızlık Kızın Öyküsü'nde, Amerika'da kürtajın yasaklanması durumunda neler olacağını konu edinmiştir. Donald Trump'ın iktidara gelmesinden sonra kürtajı desteklemesi ve 2018 yılından itibaren bazı eyaletlerde kürtajın yasaklanması da, yazarın bu konudaki öngörülerinin ne kadar haklı olduğunu göstermektedir.

Bu çalışmada, yukarıdaki alıntıdan yola çıkarak Margaret Atwood'un 'Damızlık Kızın Öyküsü' ile Katherine Burdekin'in 'Swastika Geceleri' eserlerini diğer bazı distopyalara da değinerek, totaliter düzende kadının nesneleştirilerek 'doğum makinesi' haline nasıl getirildiklerini açıklamaya çalışacağız.

Anahtar Kelimeler: Distopya, Feminist Distopya, Kadının Nesneleşmesi, İkinci Cins, Totaliter Düzen, Doğum Makinesi Kadınlar.

Abstract

Totalitarian order exists in the two dystopian works included in the title. In such an order, the inequality of men and women, the alienation of the woman to the society and even to herself, and her acceptance of the situation by falling into a more incapable position are the remarkable elements.

Dystopian writers make predictions about the dangers that the future holds based on their own period. In this context, Burdekin, who lived in the period of Hitler, predicted the dangers that may occur in the future as a result of the Hitler fascism's imposition on the position of the woman and unfortunately most of these predictions started to be experienced in that period.

Margaret Atwood also discussed what would happen in the 'Handmaid's Tale' if abortion was banned in America. Donald Trump's support for abortion after coming to power and banning abortion in some states since 2018 also shows how justified the author's predictions on this matter are.

* Dr. Öğr. Üyesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Mütercim Tercümanlık Bölümü.

In this study, we will try to explain how the woman is turned into a 'birth machine' through objectification in a totalitarian regime by analyzing Katherine Burdekin's 'The Swastika Night' and Margaret Atwood's 'The Handmaid's Tale' also referring to some other dystopias.

Keywords: Dystopia, Feminist Dystopia, objectification of women, Second Sex, Totalitarian Order, Women as Birth Machines.

GİRİŞ

Bir toplumda insanların (kadın-erkek) konumu rejimle, hükümetle ve o hükümetin eşitlik politikasıyla belirlenir. Kate Millett 'Cinsel Politika' isimli eserinde Hannah Arend'in hükümetin gönüllü destek ya da baskıyla ayakta durduğunu ve bir ideolojiye yaslanmanın ise gönüllü desteği oluşturacağını belirten ifadesi yer alır (Millett, 2018, 48).

Millett, Cinsel Politikanın, ruhsal yapı, toplumsal yer ve durum açısından kadın ve erkek cinsinin ataerkil yapıya göre toplumsallaştırılmasıyla destek kazanabileceğini belirtir. Topluma yararlılığı açısından ele alınan kadına biçilen rolün cinsellik, ev işleri ve çocuk bakımı olmasına karşın ilerleme ve yükselme hırsı, ilgi ve arzu duyma erkeğe aittir. Rollerin böyle olduğu bir toplumda ise, erkeğin üstün, kadının daha aşağı olduğu bir tablo çıktığını vurgular (Millett, 2018, 48).

Kadının bu aşağı durumdan kurtulabilmesi için ülke yönetiminde yer alacak insanları seçme veya yönetimlerde yer alma (seçilme) hakkını kazanması gerekiyordu. Bunu görebilmek için dünyada kadınların seçme ve seçilme hakkını ne zaman elde ettiklerine bakmak gerekir. TÜSEB'in (Türkiye Anne, Ergen ve Çocuk Sağlığı) Prof. Dr. Esmâ Sarıkaya editörlüğünde TAÇESE yayınlarından çıkardığı esere göre; Dünyada kadınlara seçme ve seçilme hakkını 1893'te veren ilk ülke, o dönem İngiltere kolonisi olan Yeni Zelanda'dır. 1902 yılında, kadınlara yönelik bazı kısıtlamalarla birlikte Avustralya'da kadınlara seçme ve seçilme hakkı verilmiştir. 1906 yılında kadınlara seçme ve seçilme hakkı tanıyan ilk Avrupa ülkesi Finlandiya'dır, ayrıca yine Finlandiya'da ilk defa bir kadın milletvekili mecliste yer almıştır. Amerika'da 1920 de kadınlara verilen bu hak, İran'da 1963, Irak'ta 1980, Pakistan'da 1988, en son 2015 yılında Suudi Arabistan'da tanınmıştır. Türkiye'de kadınlara seçme ve seçilme hakkı 1934 yılında Ulu Önder Mustafa Kemal tarafından verilmiştir. Kadın haklarının tarihsel sürecine baktığımızda, kadınların seçme seçilme hakkını elde edebilmesinin 200 yıldan fazla zaman aldığını görmekteyiz (Sarıkaya, 2019, 1-2).

Bu çalışmada inceleyeceğimiz Atwood'un 'Damızlık Kızın Öyküsü' ve Burdekin'in 'Swastika Geceleri' eserlerinde yer alan totaliter düzende bu ataerkil durumun kadın açısından çok daha baskı ve şiddet de barındıran bir duruma geldiğini ortaya koymaya çalışacağız.

Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'ndan sonra yaşanan ekonomik, siyasi ve sosyo-kültürel problemlerle birlikte 1940'lardan itibaren birçok ülkede rejim değişikliği yaşanmaya başlamıştır. Dünya, kitlesel işsizlik, kitlesel eziyet (Yahudi Soykırımı) gibi durumların yaşandığı totaliter rejimlerle Hitler ve Mussolini gibi diktatörlere sahne olmaya başlamıştır. II. Dünya savaşının sonlarında, 1945 yılında Hiroşima'ya atılan atom bombası saniyeler içerisinde binlerce insanın ölümüne sebep olurken dünyadaki dengelerin de değişmesine yol açmıştır. Yaşanan bütün bu olumsuzlar sonucu karamsar bir dünya tablosu ortaya çıkmıştır. Böylece, gerçekleşmesi mümkün olmayacak kadar eşitlikçi, adil düzenleri konu edinen ütopyalar devri bitmiş, karamsar tablolarla donanmış distopyalar devri başlamıştır. Eşitlik ve adalet yerine baskının hâkim olduğu, disiplin toplumu yerine kontrol toplumlarının konu edildiği bu distopyalarda düzene karşı çıkan herkes cezalandırılmakta hatta işkence yoluyla iki kere ikinin beş edeceğine inandırılmaktadır.

"Sonunda Parti iki kere ikinin beş ettiğini söyler, siz de buna inanmak zorunda kalırsınız." (Orwell, 2012, 105). Böylesine zalim bir düzenden elbette kadın da en ağırından, en acımasızından payını alıyordu. Orwell, Huxley, Zamyatin, Bradbury'nin kült sayılan distopyalarından sonra kadın

yazarlar da bu alanda eserler vermeye başlamıştır. Katherine Burdekin, Ursula Le Guin ve Margaret Atwood gibi yazarların önderlik yaptığı bu yolda Charlotte P. Gilman, Hillary Jordan, Naomi Alderman gibi yazarlar devam etmiş, birçok yazar da devam etmektedir.

‘SWASTİKA GECELERİ’ KATHERİNE BURDEKİN

Burdekin ‘Swastika Geceleri’nde, içinde yaşadığı Hitler Almanya’sının II. Dünya Savaşı’nu kazanması halinde, o dönemde başlayan totaliter düzenin 720 yıl sonrasında neler yaşanabileceğini kurgulamıştır. O kaygılıdır ki roman; yazarın gerçek ismiyle değil de Murray Constantine olarak yayınlanabilmiştir. Kitabın asıl yayıncıları yazarın gerçek isminin Katherine Burdekin olduğunu ısrarlı talepler sonucu ancak 1980’lerin sonunda açıklamıştır (Burdekin, 2014, 6).

Burdekin’in ‘Swastika Geceleri’ndeki kadınlar erkeklere boyun eğmeyi çoktan kabullenmiştir. Roman kişisi Alman Şövalye Von Hess, geçmişe ait gizli el yazmaları okumasına rağmen kadınların doğuştan aşağı oldukları konusundaki fikrinde sabittir. Swastika Geceleri’nde ‘Kadının İndirgenmesi’ süreci yaşanmış, kadınlar sadece üreme fonksiyonları sebebiyle varlıklarını sürdürebilmektedirler. Aslında Burdekin’in romanında gözlemlenen bu ‘kadının indirgenmesi’ tespit ve düşüncesi çok eskilere dayanmaktadır.

Simon de Beauvoir “Kadın İkinci Cins Genç Kızlık Çağı” eserinde; Aristo’nun, kadının birtakım niteliklerinin yokluğundan dolayı kadın olduğunu ve kadının karakterinin doğal bir eksiklikle yaralı olduğunu kabul edilmesi gerektiği düşüncesinde olduğunu belirtir. Saint Thomas’ın da kadının yarım kalmış bir erkek ve rastlantısal bir varlık olarak kabul ettiğini dile getirir. Tevrat’ın Dünyanın Yaratılışı bölümünde ise Bossuet’nin deyimiyle kadının Adem’in fazla gelen kaburga kemiğinden yaratılmış bir varlık olarak ifade edildiğini belirtir. Tevrat’taki bu ifadeden yola çıkılarak da, insanlık denilen şeyin erkeklerden oluştuğunu ve erkeğin kadını, kendi varlığı içinde değil, kendisine göre tanımlamasından dolayı kadına bağımsız bir varlık gözüyle bakılmadığını belirtir (Beauvoir, 1993, 16-17).

Dünyanın en ünlü feminist yazarı Virginia Woolf ise ‘Kendine Ait Bir Oda’ isimli eserinde, kadınların erkekleri gereğinden fazla abarttıkları için bu gücü kendi elleriyle erkeklere verdiklerini ifade ederek, kadının kendisine atfedilmiş bu rolü kabullendiğini fakat erkeklerin de kadınların bu roldeki gücü sayesinde önemsendiklerini belirtir. Kadınları büyülü bir ayna gibi tanımlayan Woolf; kadınların bu gücünün olmaması halinde erkeklerin savaşlarda kazandıkları zaferin kıymetinin çok fazla bilinmeyeceğini dile getirmektedir (Woolf, 1987, 40-41).

Virginia Woolf’un ‘Kendine Ait Bir Oda’ eserinde dile getirdiği bu tespit, incelemekte olduğumuz her iki roman için de geçerlidir. Aşağıdaki tespit de görüleceği gibi kadına biçilmiş bu pasif, domestik, aşağılayıcı rol yüzyıllar boyunca süregelmiş, az gelişmiş, gelişmekte olan hatta çok gelişmiş ülkelerde bile görülmektedir. Ne yazık ki, dünyada ve ülkemizde yaşanmakta olan kadın şiddeti ve cinayetleri de bu düşüncelerin acı sonucunu göstermektedir.

Woolf eserinde, kendi yaşadığı dönemde, Saturday Review’da yazan birinin tam adını vermeden sadece Mr. Greg olarak anarak, bu insanın kadını aşağılayan ifadelerine yer verir. Mr. Greg’in kadınların varlığının özünün, erkeklerin bakımı altında olmaları gerektiğini ve kadınlardan akıl yönünden bir şey beklenmemesi gerektiği yönünde düşünceleri olduğunu dile getirir (Woolf, 1987, 61).

Burdekin faşizmin ilerlediği dönemlerde yaşanabilecek zulümlerin en şiddetlisini kadınların yaşayacağını öngörmüştür. Swastika Geceleri’nin giriş bölümünde bir değerlendirme yazısı olan Daphne Patai’ye göre; Burdekin’in romanı, faşizm analizlerini, Hitler ve onun döneminin ötesine geçirek ifade etmesi açısından çok önemlidir. Patai, ‘Swastika Geceleri’nde Burdekin’in, faşizmin erkek egemenliğinde cinsiyet rolleri açısından kadın ve erkeği kutuplaştıran gerçekliğin nitelik olarak değil nicelik olarak farklı olduğunu iddia ederek eril ve dişil şekillerini hicvettiğini tespit eder. Bu durumun da Nazi ideolojisinin ‘erkeklik kültürünün’ en uç noktaya ulaşmış hali olduğunu belirtir (Burdekin, 2014, 6).

Joan W. Scott, Toplumsal Cinsiyet eserinde; Nazi Almanyası'nda, Stalin'in otoriteyi ele geçirmesi sırasında, Fransız Devrimi, Jakobenlerin üstün olduğu dönemde ya da İran'da Humeyni'nin zafer kazanmasıyla birlikte, yöneticilerin iktidar, tahakküm, merkezi otorite ve iktidara sahip olanı eril, güçsüz, düşman, tahripkâr olanı da dışıl olarak tanımladıklarını belirtir. Kadınların siyasi katılımlarının ve kürtajın yasaklanması, annelerin ücretli işlerden men edilmesi ve kadınlara özel kıyafetlerin dayatılması şeklinde bu durum yasallaştırılmıştır (Scott, 2007, 49).

Burdekin 'Swastika Geceleri'nde, Virginia Woolf'un belirttiği gibi kadını, içinde bulunduğu indirgenmiş, nesneleşmiş, aşağılanmış durumu kabul etmesinden dolayı eleştirir. 'Swastika Geceleri'ndeki totaliter düzende kadınlar ruhsuz hayvanlar olarak görüldüğünden, hapse tıkmalı, işkence görmeli, aç bırakılmalı, saçları sifıra vurulmalı, kirli kahverengi giysiler giymelidir. Yüzyıllar boyunca erkekler üzerinden insanlığı vuran kadın güzellik olgusu yok edilmelidir. Kadının saçı onun utancı olduğundan kesilmesi gereklidir. Erkeğin saçı ise güç ve zafer simgesi olduğundan kesilmemelidir. Ayrıca, erkeğin saçını kesmesi durumunda çocuğunun olmayacağına ve neslinin tükeneceğine inanılmaktadır.

Kadının değeri hayvana eşdeğerdir, bu nedenle kadınlar bir sığır sürüsü gibi ahırlarda yaşamak zorunda bırakılır. İsteyen erkek istediği kadını alır hatta tecavüz bile edebilir. Tecavüz o toplumdaki eril üstünlüktür. Kadın birlikte olmak isteyeceği erkeği seçme özgürlüğünden mahrum edilerek nesneleştirilip erkeğin kölesi haline getirilir. Kadın ancak koluna bir erkeğe ait olduğunu belli eden bir kolluk takarsa tecavüzdən kurtulur. Şövalyelerin seçtiği kadının koluna beyaz bant takılır ve artık o kadına sadece şövalye dokunur. Kadınlara çocukluktan itibaren önemsiz oldukları ve onların tek sorumluluğunun erkekleri mutlu etmek olduğu öğretilir. Bilgisiz ve korkak hayvanlara dönüşmeleri sağlanır ayırt edici tek özellikleri sefaletleridir.

"Kadın, erkekleri memnun etme arzusunun vücut bulmasından başka hiçbir şeydir." (Burdekin, 2014, 107).

Başarı, zafer gibi bütün insancıl eylemler erkeğe atfedilmiş, kadın ise dünyadaki en güçlü özellik olan doğurganlığından ötürü kendini evine ve çocuklarına adama cezasına çarptırılmıştır. 'Cinsel Politika' eserinde, Millett da aynı tespitite bulunur. Kadına yüklenen ev işi çocuk bakımı rolü onu biyolojik deneyler düzeyinde sınırlandırır. Hayvana ait olmayan (hayvanlar da anne olmakta ve yavrularına bakmaktadır) bütün özellikler ve insancıl eylemler ise erkeğe tanınmış haklardır.

Beauvoir 'Kadın İkinci Cins Bağımsızlığa Doğru' eserinde erkeğin, kadına 'Öbür İnsan' olmayı dayatarak, onu nesneleştirdiğini belirtir. Zira kadın bir varlık olarak kabul edildiği an eyleme geçebilir. Bilinçlenen kadın tehlikelidir, bu nedenle erkek için, kadının bir nesne ya da bir av olmaktan başka bir seçeneği olmadığını belirtir.

'DAMIZLIK KIZIN ÖYKÜSÜ' MARGARET ATWOOD

Margaret Atwood'un 'Damızlık Kızın Öyküsü'nde, Amerika'da Başkan ve senato üyelerinin öldürülmesinin ardından, ordu yönetime el koyarak bir gecede totaliter düzene geçilmiş, kadınların bütün hakları ellerinden alınmıştır. Dünyada GDO'lu gıdalar sonucu kısırılık hüküm sürmekte olduğundan, doğurganlığı devam eden kadınlar hükümet tarafından evli fakat çocuğu olmayan ordu komutanlarına damızlık kadın olarak tahsis edilmektedir. Kadını salt doğum makinesi konumuna getiren bu durum, her kadının, kudreti ve gereksinimi doğrultusunda her erkeğe tahsil edilmesi şeklinde yasallaştırılmıştır. (Burdekin, 1992, 135) Çünkü dönem ileri Hitler rejimi ile yönetilmektedir. Hitler döneminde olduğu gibi Propaganda Bakanlığı bu tür propagandalar üretmektedir. Hamile kalan kadın, doğumdan bir süre sonra çocuğu komutanın ailesine bırakarak başka bir komutanın çocuk gereksinimini karşılamak üzere yeniden görevlendirilir. Zira kadın doğurganlığı sürdüğü sürece işe yaramakta ve varlığı kabul

görmektedir. Atwood, bu durumun iğrençliğini roman başkışısı Offred'in ağzından şöyle dile getirir.

"Biz iki bacaklı rahimleriz, hepsi bu: kutsal tekneler, gezgin kadehler." (Atwood, 1992, 104).

"Damızlık Kızın Öyküsü'nde kadınlar birer doğum makinesi olarak işlev görmektedir. Atwood kadına biçilen bu rolü Tevrat'ın Tekvin, 30: 1-3. bölüme dayandırmaktadır. Yakup Peygamberin çocuğu olmayan karısı Rahel, soylarının devam edebilmesi için kocasından cariyesiyle birlikte olmasını istemektedir. Böylece sadece çocuk doğurma işlevi gören cariyenin şahsında kadın nesneleşerek doğum makinesine Tevrat'tan itibaren dönüşmüştür (Atwood, 1992, 104).

Simon de Beauvoir'ın 'İkinci Cins' kitabından önceki bölümde yer alan alıntıda görüleceği gibi kadının Adem'den sonra yaratılmış olması, doğuştan ötelenmiş ikinci cins olarak görülmesine sebeptir. Atwood'un 'Damızlık Kızın Öyküsü'nde de kadına Adem'in kaburga kemiğinden yaratılmış olduğu, dolayısıyla da ötelenmiş ve ikinci cins olduğu eğitmen teyzeler tarafından telkin edilmektedir. Bir kadının bir erkeği eğitmesine ve üzerinde hakimiyet kurmasına asla izin verilmez çünkü önce Adem yaratılmıştır sonra Havva (Atwood, 1992, 252).

'Damızlık Kızın Öyküsü'nde' Adem'i kandıran kadın değildir, kadın kandırılmış ve günahkâr olarak nitelendirilmektedir. Bu nedenle de kadın itaatkâr olmalıdır. Gilead Cumhuriyeti'nde rejim değişip kadınların hakları bir gecede ortadan kaldırıldıktan sonra, damızlık kız olacak kadın kendisini erkeğe bütünüyle teslim ederek ne yapılması gerektiğini sessizce öğrenmelidir. Erkek üzerinde hâkimiyet kurmaya çalışmamalıdır. Onun görevi çocuk doğurması istenilen evde, karısının yanında komutanla hiç ses çıkarmadan birlikte olmaktır. Çünkü damızlık kızın görevi karısı doğurganlığını yitirmiş olan komutanla yatmak ve ona çocuk vermektir.

Atwood'un eserinde, damızlık kız olarak seçilmek doğurganlığı devam eden kadın için bir şanstır. Gilead'ta kadınlar kendi istekleriyle bir erkekle birlikte olamazlar. Kaçmaya kalkmak ise işkence görme ve öldürülme nedenidir. Diğer kadınlara gelince, lezbiyenlik lanetlenmiş bir suçtur, yakalanırsa işkenceye tabi tutulur. Yaşlı kadınlar ise işe yaramaz kabul edilip kolonilere gönderilir. Kadın eğer bir komutan eşi değilse yaşamak bir eziyettir, kaldı ki soyu üresin diye kocasının, kendisinin yanında bir başka kadınla birlikte olmasını izlemek de komutan eşi bile olsa, bir kadın için yeterince aşağılayıcı ve tiksindirici bir durumdur.

Margaret Atwood 'Başka Dünyalar' isimli kitabında Özel Judson Okulları İdaresi'ne yazdığı mektupta 'Damızlık Kızın Öyküsü' romanıyla ilgili romanına yönelik eleştirilere şöyle cevap verir.

"Kitabımda cinselliğin gündeme gelmesi, bütün totaliter rejimlerin şu veya bu şekilde seks ve üremeyi kontrol altına almaya çalıştığını ortaya koymak adınadır. Bu tarz rejimlerin pek çoğu farklı ırk ve toplumsal sınıflardan insanların birlikteliğine yasaklamalar getirmiştir. Kimisi doğumla ilgili kısıtlamalar koyarken, kimi üremeyi teşvik etme çabasındadır. Köle sahiplerinin daha çok köle edinmek için kölelerine tecavüz etmesine sıkça rastlanırdı." (Atwood, 2017, 254).

SONUÇ

Her iki romanda da totaliter bir düzen ve ataerkil bir durum bulunmaktadır. 'Damızlık Kızın Öyküsü'nde, kırmızıyla damgalanmış, sadece doğurganlığıyla kabul gören, doğurganlığı bitince de tamamen yok sayılan, cinsel tercihi farklı olanların işkenceyle öldürüldüğü, işe yaramayan yaşlı kadınların ise kolonilere sürüldüğü, kadını aşağılayan, ötekileştirip dışlayan, topluma ve kendine yabancılaştıran bir düzen mevcuttur. .

'Swastika Geceleri'inde ise toplumda sadece erkek çocuk doğurmak için yer bulabilen, sığırlar gibi ahırlarda yaşamaya mahkûm edilen, tecavüze uğrayan, kız çocuğu doğurduğunda aşağılanan, çocukluktan beri ezilerek, erkeğe itaat etmenin gerektiği öğretildiğinden tepki

göstermeyi bile bilmeyen ve zavallılığını çoktan kabul etmiş kadınların yer aldığı totaliter bir düzen mevcuttur.

Feminist distopyalar açısından, Atwood'un eserini Burdekin'in eserinden farklı kılan şey 'Damızlık Kızın Öyküsü'nde kadın hâlâ teslim olmamak için direndiğinden romanın ütopyaya dair umut taşımasıdır. Burdekin'in 'Swastika Geceleri'nde ise, yazarın romanı yazdığı dönemde içinde yaşamakta olduğu Hitler rejiminin baskıcı koşullarını çok ağır hissetmesinden dolayı, romandaki kadınlar durumu çoktan kabul etmiş olduğundan hiçbir kurtulma çabası ve bu durumdan kurtulmaya dair bir umut görülmemektedir.

Sonuç olarak, totaliter düzende kadının adı da yeri de bulunmamaktadır. İncelediğimiz her iki eserde de kadın sadece çocuk yapmak üzere, 'Doğum Makinesi' olarak yer almaktadır. Distopya yazarlarının amacı, kendi yaşadığı dönemden yola çıkarak gelecekte gerçekleşebilecek kötü durumlar için öngörülerde, uyarılarda bulunmak olduğundan, bu çalışmamızdaki iki roman da birer kadın çılgılığı olarak kabul edilebilir. Yaşadığımız çağda hâlâ üzülmeye tanık olduğumuz, dünyanın her yerinde yaşanmakta olan kadın şiddeti ve cinayetleri, bu çılgınlıkları daha çok atmamız gerektiğini göstermektedir. Her distopya bir ütopya nüvesi taşıyorsa, bu çılgınlıklar kadınlar adına neden 'umut' ışığı olmasın!

KAYNAKÇA

- Atwood, M. (1992). *Damızlık Kızın Öyküsü*. (Çev. Kabakçıoğlu, S. Ö.), İstanbul: Afa Yayınları
Beauvoir, S. (1993). *Kadın İkinci Cins Gençlik Çağı*. (Çev. Onaran, B.), İstanbul: Payel Yayınları
Burdekin, K. (2014). *Swastika Geceleri*. İstanbul: Encore Yayınları
Woolf, V. (2002) *Kendine Ait Bir Oda*. (Çev. Öncü, S.), İstanbul: İletişim Yayınları
Millett, K. (2018) *Cinsel Politika*. (Çev. Selvi, S.), İstanbul: Payel Yayınları
Orwell, G. (2012) *Bin Dokuz Yüz Seksen Dört*. (Çev. Celal Üster), İstanbul: Can Yayınları
Sarıkaya, E. (2019) *Kadının Siyasi Hakları Tarihçesi*. 2019/4, Ankara: Taçese Yayınları
Beauvoir, S. (1993) *Kadın İkinci Cins Bağımsızlığa Doğru*. (Çev. Onaran, B.), İstanbul: Payel Yayınları
Scott, J. W. (2007) *Toplumsal Cinsiyet: Faydalı bir Tarihsel Analiz Kategorisi*. (Çev. Kılıç, A. T.), İstanbul: Agora Kitaplığı